

αούλη και εξηγήσωσιν ἐν εὐκρινείᾳ τὰ κατ' αὐτοὺς, ἄλλοι νὰ διαλάβωσι τὴν προσοχὴν τῶν ἑλληνικῶν πλοίων καὶ κατευθυνθῶσι πρὸς τὰ Ψαρά ἢ τὴν Σκύρον, καὶ ἄλλοι τέλος νὰ προσέλθωσι τῷ ναυάρχῳ Μισούλῃ καὶ προσφέρωσιν αὐτῷ πάντα τὰ ἐν τῷ πλοίῳ φιλοδωρήματα, ὡς δῆθεν παρά τῶν κατοίκων τοῦ τόπου προσφερόμενα. Ἄλλ' ἐνῷ τοιαῦταί τινες σκέψεις ἐγίνοντο ἐν τῷ πλοιαρίῳ, αἴφνης οὐ μακρὰν ἀπ' αὐτοῦ βλέπουσιν ἕτερον καταδρομικὸν πλοῖον κατερχόμενον ἐξ Ἄνδρου, καὶ διὰ φωνῶν καὶ σαλπίγγων τῶν ἐν αὐτῷ καταγγέλλον τῷ ἑλληνικῷ στόλῳ τὴν ταπεινωτικὴν πράξιν· πυροβολισμοὶ δὲ καὶ διαδηλώσεις παράδοξοι ἤγαγον τὸν στολάρχην Μισούλην εἰς τὸν συλλογισμὸν νὰ πέμψῃ παραχρῆμα δύο ὀπλισμένους λέμβους πρὸς σύλληψιν τοῦ τὴν ἀτίμωσιν τῆς νήσου ἐπικομιζόντος πλοιαρίου. Πράγματι δὲ τὸ πλοιαρίον τοῦτο, συλληφθὲν καὶ ῥυμουλκηθὲν ὀπισθεν τῆς ἑλληνικῆς ναυαρχίδος, ἀνεγνωρίσθη ὡς αὐτομολήσαν πρὸς τὴν ἐχθρὸν, ἀνκαλυφθέντος τοῦ σκοποῦ τῶν ἐν αὐτῷ ναυτῶν καὶ προὔχοντων. Οὐ μικρὸν δὲ εἰς τὴν ἀνακάλυψιν συνετέλεσαν καὶ οἱ ἐν τῷ ἄλλῳ πλοιαρίῳ συμπατριῶται ἐκεῖνοι οἱ ὅλως ἀντιθέτως βαίνοντες. Οὗτοι, ἀνελθόντες εἰς τὴν ἑλληνικὴν ναυαρχίδα, κατήγγειλαν τῷ ναυάρχῳ τὰ πάντα, ὅστις συγκροτήσας συμβούλιον ἐτιμώρησε τούτους παραδειγματικῶς, καὶ δὴ διὰ βραδυσμῶν τεσσαράκοντα, τιθεμένων ἐνὸς ἐκάστου ἐπὶ τοῦ κανονίου. Τούτου δὲ γενομένου, παρέδωκεν αὐτοὺς τοῖς συμπολίταις αὐτῶν Ἄνδρῶις, ὅπως μετενέγκωσι τούτους εἰς Ἄνδρον, καὶ εἰς παραδειγματισμὸν ἐκπομπέσωσιν αὐτοὺς καθ' ὅλην τὴν πόλιν καὶ Μεσσαρίαν. Ὄντως δὲ, ἄμα φθάσαντες εἰς τὴν *Kamargar*, ἀνήγαγον αὐτοὺς δι' ὅλης τῆς ἀγορᾶς δεδεδεμένους σχοινίῳ, καὶ θέντες τινὰς ἐπὶ κλωβοῦ ἔπτυσαν αὐτοὺς σιέλω μακρῷ, ὅπως ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον αὐτοὺς κατασχύνωσι».

Ἰδοὺ καὶ ἡ ἐπιστολὴ τοῦ Κάρη·

«Φιλογερέστατε! /

»Καὶ ἂν δὲν ἤμην ὀλίγον ἀσθενής, ἤθελον βέβαια ἀσθενήσαι διὰ τὴν ἀνοησίαν μερικῶν συμπατριωτῶν μας, οἵτινες προξενοῦσιν ὄνειδος εἰς ὅλην τὴν Ἄνδρον. Ἡ ἀπὸ 13 ἐπιστολὴ σας ἐπροξένησεν εἰς ἐμὲ μεγίστην λύπην· κατέπια ὅμως καὶ ταύτην, ἔκρυψα καὶ τὴν ἐπιστολήν, κοινώσας αὐτὴν μόνον εἰς τὸν θεῖόν μου, ὅστις σας εὐχεται ἀπὸ καρδίας. Ὅχι μόνον δὲν ἔχομεν ἀπηλπισμένους εἰδήσεις τοῦ ἔθνους, ἀλλ' ἐβεβαιώθημεν καὶ διὰ τὰς πλέον χρηστὰς ἀγγελίας. Τὸ δάνειον ἔφθασε βεβαιότατα. Ὁ Μισούλης εἶναι εἰς Τήνον μὲ ἀρκετὰ καράβια, περιμένει δὲ καὶ ὅλα τὰ λοιπὰ, διὰ νὰ κτυπήσῃ τὸν ἐχθρὸν ἀ-

1. Ἡ ἐπιστολὴ φαίνεται ὅτι ἀπηυθύνετο ἢ πρὸς τὸν τότε ἔπαρχον Ἄνδρου κ. Ἦβον Ρήγγιν ἢ πρὸς τὸν συμπατριώτην τοῦ Α. Καμπανάκη, διότι ἡ πρὸς ὃν ἐπιγραφὴ εἶν' ἐσχισμένη.—Σ. τοῦ ἐκδότου.

μάζων καὶ μὲ σφοδρότητα. Τὸ αἴτιον διὰ τὸ δόποιον κατέβησαν τὰ καράβια πρότερον, ἦτον, ὡς φαίνεται, διότι μετὰ τὴν φθορὰν, τὴν ὁποίαν ἐπροξένησαν εἰς τὰ ἐχθρικά πλοῖα, ἐφορτώθησαν μὲ ὅλα τὰ κανόνια τῶν Ψαρῶν, ἀπὸ τὰ ὁποῖα ὁ Πασὰς δὲν ἐπῆρεν οὐδὲ ἓν, καὶ ἀπὸ ἄλλα λάφυρα. Ὅθεν καὶ ἐστοχάσθησαν ἀναγκαῖον νὰ ἀπυφορτωθῶσι πρότερον, καὶ ἔπειτα νὰ ἐκδικηθῶσιν ἐπισημότερον τὸν ἐχθρὸν. Τὰ εἰς τὴν Ἀττικὴν ἑλληνικὰ στρατεύματα κατεδίωξαν τὰ ἐχθρικά καὶ μὲ φθορὰν καὶ μὲ κατασχύνην μεγίστην. Ὅλα ἠσύχασαν εἰς Πελοπόννησον· καὶ ὁ Π. Μαυρομιχάλης ὑπέκυψεν εἰς τοὺς νόμους. Ἡ Διοίκησις, καθὼς μανθάνομεν, ἐνεργεῖ καὶ μὲ φρόνησιν καὶ μὲ δραστηριότητα· ἐπειδὴ καὶ ἔχει κατὰ τὸ παρὸν εἰς χεῖρας τῆς 400,000 ταλῆρων ἰσπανικῶν. Εἰς τὴν Λόνδραν, ἠιούσθη, ὅτι ἠνοίχθη καὶ δεύτερον δάνειον ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων, τὸ ὁποῖον θέλει χρησιμεύσει εἰς προμήθευσιν φεργάτων. Ταῦτα παρακαλῶ νὰ εἰπῆτε καὶ πρὸς τοὺς συμπατριώτας μας, καὶ νὰ τοὺς συμβουλεύσητε νὰ παύσωσι πλέον ἀπὸ τὸ νὰ κατασχύνωσι τὴν καλὴν Ἄνδρον. Ἡθέλον νὰ γράψω πρὸς αὐτοὺς, ἀλλὰ σὰς λέγω τὴν ἀλήθειαν, μόλις ἤμπορῶ νὰ τελειώσω καὶ τὴν ἐπιστολήν ταύτην. Ὁ Θεὸς βέβαια μ' ἐδίωκε τὴν μικρὰν ταύτην ἀσθενείαν, διὰ νὰ ἐμποδισθῶ ἐδῶ καὶ νὰ μὴ ἀκούσω ἄλλου τὴν κατασχύνην τῆς πατρίδος, ἂν καὶ αὐτὴ δὲν πταίη, ἀλλὰ μερικὰ ἀνάξια τέκνα τῆς. Ὡς ἐκ τῆς ἀσθενείας μου θέλω διατρίψαι ἐδῶ ἀκόμη ὀλίγας ἡμέρας. Παρακαλῶ λοιπὸν θερμῶς νὰ μὲ εἰδοποιήσητε, ὅσον τὸ δυνατὸν ταχύτερον, ὅχι ἄλλο, παρά μόνον τὴν μετάνοιαν αὐτῶν, καὶ τὴν πατριωτικὴν προθυμίαν των εἰς τὸ νὰ τελειώσωσιν ὅσα ἡ Διοίκησις τοὺς προστάζει. Τότε καὶ ἐγὼ ἀπέρχομαι εὐχάριστος εἰς Πελοπόννησον, ἔνθεν ἐλπίζω, ὅτι θέλω σας φανερώσει καὶ βεβαίως καὶ πολλὰς χαροποιὰς ἀγγελίας.

Ἐν Σύρῃ 1824 Ἰουλίου 21.

ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΚΑΙΡΗΣ».

ΓΝΩΜΑΙ ΚΑΙ ΣΚΕΨΕΙΣ.

[Ἐκ τῶν τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ Η. Taine].

Ἐν παντὶ ἀνδρογύνῳ ὑπάρχει πληγὴ τις, ὡς σκόληξ ἐντὸς μήλου.

Οἱ σύζυγοι ἐπὶ τρεῖς ἐβδομάδας σπουδάζουσιν ἀλλήλους, ἐπὶ τρεῖς μῆνας ἀγαπῶνται, ἐπὶ τρία ἔτη διαπληκτίζονται, ἐπὶ τριάκοντα ἔτη ἀνέχονται ἀλλήλους, καὶ τὰ τέκνα των ἐπαναρχίζουσι.

Ἡ γυνὴ συζεύγνυται διὰ νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν κόσμον καὶ τὰς διασκεδάσεις, ὁ δὲ ἀνὴρ διὰ νὰ ἐξέλθῃ αὐτῶν.

Γυνὴ κρίνουσα ἄνδρα ἀναπολεῖ αὐτὸν γονυπετῆ

καὶ τρυφερὸν, οὐδέποτε δι' ἀναλόγως τῆς ἀξίας αὐτοῦ καὶ τῆς ἀτομικότητος. Ἄν ἐν τοιαύτῃ στάσει φαντάζηται αὐτὸν γελοῖον, τετέλεσται· καὶ ὁ κάλλιστος τῶν ἀνδρῶν ἂν ᾖ, δι' αὐτὴν εἶνε καταγέλαστος. Τὸν ἀποφθεύγει εἰς τὴν τράπεζαν, δὲν χορεύει μετ' αὐτοῦ, ἀπορεῖ πῶς δὲν τὸν ἀποπέμπουν εἰς τὸν ἀντιθάλαμον.

Γυνὴ συχνάζουσα εἰς τὰς συναναστροφάς, ἂν μὴ ζητῇ ν' ἀλιεύσῃ σύζυγον ἢ ἐραστὴν, ζητεῖ ν' ἀλιεύσῃ τὴν ἰδέαν σύζυγου ἢ ἐραστοῦ περὶ ἐαυτῆς ἢ περὶ ἄλλης τινός. Ὅλοι αὐτῶν αἱ ἰδέαι ἐν ταύτῃ καταλήγουσιν, ὡς οἱ ποταμοὶ εἰς τὴν θάλασσαν.

Πολὺ ὀλίγον φροντίζει ἡ γυνὴ περὶ τῆς εὐφυΐας, τῆς καλλονῆς καὶ τῆς ἀληθοῦς ἀξίας· τ' ἀναγνωρίζει, ἀλλὰ διὰ τῶν χειλέων μόνον. *Μοὶ ἀρέσκει*· ἡ λέξις αὕτη λέγει τὰ πάντα, παρασύρει τὰ πάντα. Ἀπαραλλάκτως ὡσεὶ ἐπρόκειται περὶ ἐκλογῆς πύλου ἢ ταινίας. *Μοὶ ἀρέσκει*· τοῦτο υποκρύπτει ἀπόκρυφον τινα ὄρον ἢ χάριν ἐπαγωγὸν, ἐκπληρωσιν παραδόξου πόθου, προσωπικοῦ, λεπτεπιλέπτου, ἐνίοτε ἀλλοκότου. Οὕτω πολλάκις χαρῶν καὶ ἀμέριμνον ἦθος, καινουργῆ χειρόκτια, ζωηρά τις εὐφυσιολογία, παλμώδης φωνή, ἐνασκουσί μεγαίστην ἐπίδρασιν· ἐν ἐνὶ λόγῳ ἡ μαγειρικὴ ἐφηρμοσμένη εἰς τὸν λάρυγγα ἐκάστου. Ἦτοι ἀγαπῶ τὰ κεράσια, τρώγω κεράσια.

Τὸ προσιδιάζον εἰς τὰ γυναικεῖα πνεύματα εἶνε ὅτι, ἐκτὸς στιγμῶν τινῶν ζωηρότητος, πάσαι αἱ ἰδέαι αὐτῶν εἰσὶν ἀόριστοι, καὶ τείνουσιν εἰς τὸ συγχέεσθαι πρὸς ἀλλήλας. Σὲ βλέπουσιν ὑποφώσκοντα ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ των ὡς λάμπιν διασχίζουσαν ἐλαφρὰν ῥοδόχρουν οὐμίχλην.

Μετὰ τὸν πρῶτον χωρὸν αἱ νεάνιδες λέγουσι :
— Βαδίζω καλὰ ; Μήπως πέσω χορεύουσα ;

Μετὰ τὸν δεῦτερον : — Μὲ εὖρον ὠραίαν ; ἦτο μεγάλη ἡ ἐπιτυχία μου ;

Μετὰ τὸν τρίτον : — Ὁ φωτισμὸς ἦτο λαμπρὸς, ἡ μουσικὴ γοητευτικὴ, ἐχόρευσα ἀδιακόπως, οἱ πόδες μου ἵπταντο, διετέλουν ὡς ἐν μέθῃ.

Μετὰ τὸν τέταρτον : Ἄρεσκω ἀρὰ γὰρ εἰς τὸν κύριον Α . . . ;

Ἄν ἔδης τὴν μνηστὴν σου μὲ ῥοδοχρόους παρειαὶ καὶ ἀδόλους ὀφθαλμούς, μὴ συμπεράνης ὅτι εἶνε ἄγγελος, ἀλλ' ὅτι τὴν κατακλίνου ἐἰς τὰς ἐννέα καὶ ὅτι τρώγει πολλὰς κοτελέττας.

Ἐχεις ῥοδοχρόους τοὺς ὄνυχας, ἀλλὰ διὰ τοῦτο δὲν πρέπει νὰ ξύνης δημοσίᾳ τὸ ἄκρον τῆς ῥινός σου.

Τέσσαρα εἶδη ἀνθρώπων ὑπάρχουσιν ἐν τῷ κό-

σμοῦ : οἱ ἐρωτόληπτοι, οἱ φιλόδοξοι, οἱ παρατηρηταί, καὶ οἱ βλάκες.

Εὐτυχέστεροι ὄλων εἶνε οἱ βλάκες.

Εἶδον πολλοὺς μεγάλους ἀνδρας ἐν συναναστροφῇ· συνήθως σχεδὸν ἀποτυγχάνουν· ἐννοῶ τοὺς ἀληθῶς μεγάλους ἀνδρας. Εἰσὶν ἀπασχολημένοι. Ὅταν ἀναμιγνύονται εἰς τὴν συνδιάλεξιν προσβάλλουσιν ἢ προσβάλλονται.

Μία ἰδέα εἰς τὸν ἀνθρώπον εἶνε ὅτι ὁ σιδηροῦς πάσσαλος, ὃν οἱ γλύπτται τιθεῖσιν ὑπὸ τὰ ἀγάλματα. Τὰ συγκρατεῖ καὶ τὰ ὑποβαστάζει.

Εἶνε ἀδύνατον νὰ ὑπάρξῃ τις ἐν τῷ κόσμῳ ἀνευ εἰδικότητός τινος. Πρὸ ὀγδοήκοντα ἐτῶν ἤρκει νὰ εἶνε τις εὐπρεπῶς ἐνδεδυμένος καὶ ἐράσιμος τοῦς τρόπους· σήμερον τοιοῦτος ἀνθρώπος θὰ ὠμοιάζῃ πρὸς ὑπηρετὴν καφενεῖου. Οἱ συνήθως κομψοῦμενοι ὀμιλοῦσι τώρα περὶ ἵπποδρομιῶν, περὶ ἵππων καὶ τῆς ἀνατροφῆς αὐτῶν. Σοὶ συνιστῶ τὴν πολιτικὴν οἰκονομίαν. Δι' αὐτῆς θὰ εὐδοκίμησῃς παρὰ τοῖς ἀνδράσι· πρὸς δὲ καὶ τοὺς ἐν εὐθέτῳ στιγμῇ στίχους· τοῦτο ὠφελεῖ πολὺ εἰς τὴν ἐξοχίαν. * κ.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ἡ κυρία Μ . . . ἔβλεπε προχθὲς τὴν μικρὰν κόρην της νὰ τοποθετῇ μετὰ μεγάλης προσοχῆς τὴν κούκλαν της ἐντὸς ἐομαρίου.

— Τί κάνεις ἐκεῖ, Ἐλένη ; τῆ λέγει.

— Ὅτ τὴν φυλάξω γιὰ τὰ παιδιὰ μου, μαμά, ἀποκρίνεται ἡ μικρὰ.

— Καὶ ἂν δὲν ἔχῃς παιδιὰ ;

— Τότε θὰ τὴν φυλάξω γιὰ τὰ ἱγγόνια μου.

* *

Ἀραβικὴ ἐκδίκησις.

Ἰθαγενὴς τοῦ Ἀλγερίου εἶχε νυμφεύσει τὴν κόρην του μετὰ τινος Γάλλου.

Ἡμέραν τινὰ ἡ νέα γυνὴ ἔρχεται κλαίουσα νὰ παρακονεθῇ εἰς τὸν πατέρα της ὅτι ὁ σύζυγός της τὴν ἐκτύπησε.

— Ἐτόλμησε νὰ σηκώσῃ χεῖρ ἐπάνω σου ; ἀναφωνεῖ οὗτος πλήρης ὀργῆς καὶ ἀγανακτήσεως.

— Ναί, πατέρα, μ' ἐκτύπησε.

— Ἄ, αὐτὴ εἶνε ἡ μεγαλιτέρα προσβολὴ ποῦ εἴμπορεῖ νὰ μοῦ κάμῃ, καὶ πρέπει νὰ τὸν ἐκδικηθῶ.

Καὶ ἐν τῷ ἄμα, . . . πάφ ! διευθύνει καλὸν βᾶπισμα εἰς τὴν κόρην του λέγων·

— Πήγαινε καὶ εἰπὲ εἰς αὐτὸν τὸν ἄβλιον νὰ μάθῃ μὲ ποῖον ἔχει νὰ κάμῃ. Ἄν αὐτὸς κτυπῇ τὴν κόρην μου, κτυπῶ ἐγὼ τὴν γυναῖκά του. Τώρα εἴμεθα ἴσα.

* *

Ἐν τῷ σιδηροδρόμῳ.

Ὁ λόρδος Φ . . . ταξιδεύει μετὰ τὸν Τζῶν, τὸν ὑπηρετὴν του.

Καθ' ὁδὸν ἡ ἀμαξοστοιχία ἐκτροχιάζεται, ὁ